

Justitiedepartementet
Grundlagsenheten
103 33 Stockholm

Kommissionens förslag till dataskyddsförordning (KOM(2012) 11 slutlig)

Tullverket har inga invändningar mot en harmonisering inom EU av skyddet för personuppgifter och en anpassning till den tekniska utvecklingen. Det är dock svårt att helt överblicka förslaget konsekvenser också med anledning av dess omfattning och eventuella delegerade akter från kommissionen. Tullverket förhoppning är att den nya förordningen inte blir alltför tekniskt föreskrivande och inte medför ökade kostnader för Tullverket för bl.a. nya elektroniska funktioner.

I förslaget till förordning finns utrymme för nationell lagstiftning bl.a. för behandling som är ett led i myndighetsutövning. Tullverket anser att det är viktigt att utrymmet för nationell reglering blir så stort så att det inte riskerar att begränsa effektiviteten i Tullverkets verksamhet.

Tullverkets behandling av personuppgifter styrs idag dels av personuppgiftslagen (1998:204), dels av våra två registerlagstiftningar, dvs. lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet som gäller vår fiskala verksamhet och lagen (2005:787) om behandling av uppgifter i Tullverkets brotts bekämpande verksamhet.

Den nya generella förordningen kommer i Tullverket främst att bli tillämplig inom vår fiskala verksamhet i de fall deklareraren är en fysisk person eller om en fysisk person är företrädare för en juridisk person. Tullverkets brottsbekämpande verksamhet kommer istället att omfattas av förslaget till det nya dataskyddsdirektivet.

Utifrån vår granskning av förslaget vill Tullverket peka på några frågor med bäring på tekniska krav och risk för ökade kostnader som vi anser bör uppmärksammas.

Idag har Tullverket rätt att i den fiskala verksamheten behandla uppgifter utan samtycke från den registrerade. Tullverket anser att det skulle vara bekymmersamt för en effektiv verksamhet om det förhållandet skulle förändras genom rätten att göra invändningar i den nya förordningen. Utrymmet för undantag i nationell lagstiftning finns i artikel 21. Tullverket

anser därför ändå att det bör övervägas att direkt tydliggöra i förordningen att behandling som en myndighet utför i enlighet med gällande lagstiftning ska vara tillåten utan rätt till invändning enligt artikel 19.

Tullverket finner också att informationsplikten till den registrerade i artiklarna 14 och 15 synes bli mer omfattande än tidigare. Eftersom de personuppgifter som Tullverket registrerar främst härrör från inlämnade deklARATIONER och tillståndsansökningar och har lämnats på eget initiativ ifrågasätter Tullverket om det är nödvändigt att i dessa fall lämna en så omfattande information. Dessutom rör det sig om en stor mängd ärenden.

Det framgår av artikel 14.5 a att information inte behöver ges till den registrerade om denne redan har informationen. Det skulle dock underlätta om man gjorde ett tydligt undantag för den situationen att uppgifterna som lämnas till en myndighet är sådana som det är fastställt i gällande lagstiftning att de ska lämnas. Ett sådant undantag vore särskilt värdefullt i fråga om de deklARATIONER som inges.

Enligt artikel 14.5 c behöver information inte lämnas om uppgifterna inte samlas in från den registrerade och det har fastställts i lag om registreringen och utlämnandet. Tullverket arbetar med riskanalyser i syfte att upptäcka varor som omfattas av förbud och restriktioner och även för att upptäcka risker i samband med tillståndsgivning. I det riskanalyserarbetet kan det finnas behov av att samla in och behandla information om personer just för att kunna identifiera sådana risker, vilket kan leda till kontrollåtgärder. Vi vill här peka på att det kan finnas skäl att i lag fastställa regler som hindrar utlämnande av sådan information.

I artikel 34 finns bestämmelser om förhandstillstånd och förhandssamråd med tillsynsmyndigheten före behandling av personuppgifter. Det kan ifrågasättas om det är nödvändigt för en statlig myndighet att inhämta ett förhandstillstånd från tillsynsmyndigheten för att utföra ålagda uppgifter. Tullverket anser att dessa bestämmelser måste förtydligas antingen i förordningen eller i kommissionens delegerade akter.

Ärendets handläggning

I den slutliga handläggningen av ärendet har deltagit generaltulldirektören Therese Mattsson, beslutande, chefsjuristen Charlotte Zackari och juristen Lena van Aarem, föredragande.

TULLVERKET

Therese Mattsson

Lena van Aarem